

Oriol Lladó: «Quan ens han arrossegat cap als blocs, el model Badalona ha caigut»

L'extint d'alcalde de Badalona per ERC afirma que les forces progressistes de la ciutat estan "feliçment condemnades a entendre's" i diu que no se sent interpel·lat pel projecte de la Crida Nacional per la República

Oriol Lladó fotografiat al Pati Manning | Adrià Costa

Oriol Lladó (1971, Badalona) era un dels noms propis del govern encapçalat per Dolors Sabater. La moció de censura capitanejada pel PSC

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/156330/psc/alia/amb/pp/albiol/tombar/alcaldessa/badalona>)

va liquidar l'aliança heterogènia que havia pilotat Badalona en els darrers tres anys. Lladó, ex-tinent d'alcalde per ERC -ara regidor i diputat de Cultura a la Diputació- analitza en aquesta conversa amb **NacióDigital** les raons que van facilitar el tomb a l'ajuntament, les opcions de repetir un govern progressista després de les municipals del 2019 i el moment polític del país.

- Han perdut el govern municipal de Badalona

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/157677/badalona/cronica/ple-espectacle/sota/batuta/albiol>)

quan falta un any per a les eleccions. No és un escenari habitual en una ciutat metropolitana.

- No és molt habitual. Existeix una dificultat a l'àrea metropolitana per articular determinades majories i crec que a Badalona, que és exemple de moltes coses, aquesta polarització en blocs

s'accentua. En el passat hem tingut un govern del PP ancorat en la xenofòbia, per exemple. I a nosaltres ens ha costat acabar el mandat. Això em fa patir en el present, perquè no hem pogut completar una feina que vam iniciar, i també em fa patir en el futur, perquè les eleccions són a tocar i aquesta ciutat hauria de poder ser governable des de l'esquerra i a partir d'una determinada mirada progressista. Tot això està en joc.

- Vostè va afirmar que el líder del PP serà "alcalde a l'ombra". Xavier García Albiol va utilitzar el PSC en la moció de censura a Dolors Sabater?

- Albiol ha jugat, perquè sempre juga, però se li ha escapat de les mans. Ell calculava que el PSC no sabia gestionar el regal enverinat que li feia i s'ha trobat un PSC molt inflammat per la base, que ha cregut equivocadament que no tenia més opció que aprofitar la moció de censura. I crec que això sorprèn Albiol. Tot i que pugui semblar un contrasentit, Albiol pot ser un dels grans derrotats de la moció de censura, perquè tenia un PSC molt dèbil al qual havia començat a robar-li votants, i ara li ha donat una oportunitat per reviscolar. Encara que sigui un govern amb tan pocs efectius, al final el del PSC és un govern i tindrà més projecció que a l'oposició.

"Badalona hauria de poder ser governable des de l'esquerra i a partir d'una determinada mirada progressista"

- Què podrà fer el govern del PSC en l'any que queda fins a les eleccions?

- Només pot fer una cosa: aprofitar la feina feta fins ara. La gent que coneix l'administració sap que qualsevol modificació important requereix mesos. Per tant, seran molt continuïstes, intentaran projectar el seu candidat, que és poc conegut, i evitaran els conflictes intentant situar-se en un espai de centralitat. Només poden atendre la seva gent i evitar que els plats que ja estaven a punt de sortir de la cuina no els caiguin a terra.

Oriol Lladó, fotografiat al Pati Manning de Barcelona. Foto: Adrià Costa

- Faci autocrítica. Què va fer malament l'anterior govern per perdre el control de l'Ajuntament?

- Al govern no vam saber calcular els riscos de fer una qüestió de confiança. Hi havia molts elements que permetien intuir que això podia acabar malament i no els vam tenir prou en compte. Però vull recordar que això ERC ho va plantejar. I, al final, no va ser atès. Per tant, hi ha una part d'autocrítica i una altra part de crítica. La moció de censura hauria pogut arribar igualment, però quan tu mateix la lligues a una pregunta, hi poses un calendari. I, en el temps mediàtic que vivim, això crea un escenari de suspens. Els focus es van centrar a Badalona, perquè era molt llaminer. El govern de Badalona s'havia posat al costat del referèndum, però no havia posat estelades ni banderes espanyoles, com tampoc havia fet discursos identitaris. El que vam pactar és que els ciutadans tinguessin els mateixos drets d'expressar-se que els de Vic, Amposta o Tremp en una votació.

"Al govern no vam saber calcular els riscos de fer una qüestió de confiança"

- Això els va acabar castigant?

- És evident que sí.

- El govern que formaven era una aliança tan plural que no era senzilla de gestionar. Aposta

---

per repetir l'experiència?

- Sí.

- És l'única via?

- En part, ho és. Estem feliçment condemnats a entendre'ns. El model Badalona, malgrat que no ha acabat bé, ha funcionat. Ha estat un exemple i també un laboratori, punt de trobada de gent diversa. El govern ha anat bé, ens hem posat d'acord. I aquí també hi situo un PSC que ha format part, en els primers tres anys, dels grans acords de ciutat. Hi eren en les dues aprovacions del pressupost i en canvis urbanístics importants. Aquest assaig ha existit. I els diferents actors teníem una visió compartida del que havia de ser una ciutat metropolitana. Ha valgut la pena i ha estat refrescant que a Badalona es produís aquest punt de trobada més enllà de l'eix nacional.

"El govern ha anat bé, ens hem posat d'acord. I aquí també hi situo un PSC que ha format part, en els primers tres anys, dels grans acords de ciutat"

- Jose Téllez escrivia, en un article a NacióDigital

(<https://www.naciodigital.cat/opinio/17728/2019/marea/republicana/frenar/155>) projectant l'escenari del 2019, que "la marea municipalista havia de saber sumar, per la base, tant el moviment dels comuns com la CUP i també ERC". Què en pensa?

- Amb ell sempre tenim aquesta discussió. Perquè aquesta visió compartida de ciutat tingui més garanties de desenvolupar-se, necessitem ser estables i que cadascuna de les peces porti els seus vots. Això implica presentar-se davant el ciutadà amb nitidesa. Tant els blocs per l'esquerra com els blocs per l'eix nacional es poden entendre en situacions de gran excepcionalitat. I serveixen per a la nit de les eleccions. Però aquestes grans sumes, que potser electoralment poden funcionar, serveixen també per a la governança? I amb quines majories? De què serveix tenir un mapa electoral pintat del teu color polític? Per tant, o aprenem que ens presentem a les eleccions per desenvolupar projectes i que és tan important començar forts com tenir la capacitat per arribar a acords, o repetirem el que ens hem trobat a Badalona. Quan ens han arrossegat cap als blocs, el model Badalona ha caigut. Aquests acords són vàlids, però si són post-electorals. I els actors han de tenir capacitat per entendre's amb altres, ja es digui Crida o PSC. La suma de tres ha de saber eixamplar-se.

- Albiol ja ha expressat que vol tornar a ser el candidat del PP a l'alcaldia. És una distorsió afegida?

- Ja hi comptàvem.

Oriol Lladó, durant l'entrevista. Foto: Adrià Costa

- Ara compta amb el suport de Casado.

- A Albiol no li anirà tan bé, i crec que ho sap. És la seva última sortida, l'última carta que juga. És evident que hi continuarà havent un efecte Albiol, perquè la nit electoral de les municipals el PP tindrà poc pes a l'àrea metropolitana, amb l'excepció de Badalona. Però segur que cedirà espai a Ciutadans.

- ERC busca eixamplar l'electorat metropolità. Quin marge de creixement tenen a Badalona?

- A Badalona, el 21-D ERC treu els seus millors resultats i en alguns barris, que són graner de vot del PP a les municipals, queda com a segona força. Però això és un miratge, perquè està per veure quina és la pregunta de fons que hi haurà el maig del 2019. Crec que a ERC tenim espai per créixer, perquè no hem deixat de parlar per a tota la ciutat, perquè ens han preocupat les polítiques concretes i perquè hem fet una proposta desacomplexada, amb mirada ambiciosa. El nostre compromís amb l'estabilitat del govern ha estat important. Hem invertit molta energia, sovint a costa del nostre propi perfil, per aconseguir que el govern de Badalona anés bé. I continuem sent uns grans defensors del que ha suposat.

"El nostre compromís amb l'estabilitat del govern ha estat important. Hi hem invertit molta energia, sovint a costa del nostre propi perfil"

- En clau nacional, l'independentisme ha trobat el to i el missatge per arribar als sectors que no han sintonitzat amb el projecte republicà o que estan a la perifèria del procés?

- Sí, l'ha trobat. I la prova és l'1 d'octubre, però no només aquell 1 d'octubre del matí, de defensa dels punts de votació, sinó l'1 d'octubre de la tarda, que va aplegar gent que ni tan sols tenia intenció de votar, gent colpida per les càrregues policials. I això va ser molt significatiu.

- La imatge que va aplegar la gran manifestació del 3 d'octubre, per entendre'ns.

- Exacte. El 3 d'octubre el país viu un moment que és gairebé fundacional. Un moviment que aconseguix això és un moviment que té la clau per entendre la societat a la qual vol servir. Ara bé, també és veritat que, a partir del 3 d'octubre, la gestió del triomf va derivar en un fracàs, si ens cenyim al fet concret, que després provoca l'aparició de les diferències de criteri entre tots els sectors de l'independentisme.

"El 3 d'octubre el país viu un moment que és gairebé fundacional. Ara bé, la gestió del triomf va derivar en un fracàs"

- El seu partit defensa ser més en el trajecte cap a l'estat propi i, en el mentrestant, governar per eixamplar la base sobiranista. S'ha entès aquesta estratègia?

- Vivim en un país molt polaritzat. Hi ha una part del país que no ho ha entès i que, fins i tot, s'hi rebel·la. I això està per veure quina força té. Però, a la vegada, també veig una part del país, que la sento molt propera perquè respon a la realitat de la meva ciutat, enormement preocupada per determinats discursos. No podem deixar de banda les propostes i les solucions de moltes qüestions al marge de la independència. Volem la independència, com a eina, per aportar solucions als problemes. Per tant, compte amb propostes com la Crida, que són molt legítimes, però que poden amagar altres debats, com el de l'atur o de les escoles.

El regidor d'ERC a Badalon, durant la conversa amb Joan Serra Carné. Foto: Adrià Costa

- Els dirigents territorials que se situen fora de l'espai de centre-dreta se senten interpel·lats pel projecte de la Crida?

- No, però parlo per mi i per les persones que conec. Hi ha un consens important a ERC del que toca fer ara. I ERC és un partit molt resiliènt i fort. També és molt conscient de la duresa i gravetat del moment. Tenim molt gent estimada a la presó i exiliada, i molts altres que estan a la cua, amb imputacions. Per tant, no fem el discurs des d'una mirada de retirada o de pas enrere. Parlem des de la realitat, pensant en l'objectiu que perseguim. Està per veure què representa aquesta part vinculada al discurs inflammat, quants són. Ara mateix no ho sé. Veig gent cansada, gent que vol entendre les coses i que necessita articular una resposta.

"Hi ha un consens important a ERC del que toca fer ara. I ERC és un partit molt resiliènt i fort"

- El nou president del PDECat, David Bonvehí, reclamava aquest diumenge a ERC pactar "mínimament" els passos a seguir (<https://www.naciodigital.cat/noticia/159825/bonvehi/liderara/pdecat/amb/executiva/obt/65/dels/vots>) . Veu imprescindible configurar un full de ruta compartit?

- Si el full de ruta és l'expressió d'un desig, fem-lo, però tinguem clar que és això. Treballem amb indicadors i preguntem-nos què necessitem per fer el següent pas. Els següents passos els hem de pactar amb el PDECat i la Crida, ho hem de fer amb la CUP i també amb els comuns. Hem de

ser capaços de pactar coses de gran complexitat. I quan intentem simplificar els espais, pot ser aparentment tranquil·litzador, però si no som capaços de generar complicitats per avançar, el bloqueig continuarà.

- Si ens cenyim als darrers episodis del Parlament, es percep més bloqueig que entesa o unitat.

- Sí, i entenc que això al ciutadà li costa molt d'entendre-ho.

- Jordi Cuixart deia en una entrevista a NacióDigital

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/159870/jordi/cuixart/vam/desgastar/amb/batusses/esterils/vull/pensar/hem/apres/llico>) que el sobiranisme havia d'aprendre la lliçó del cost de les "batusses estèrils".

- Els partits representen mirades que no sempre són confluents, per això representen espais diferents. Apreciant-me molt en Jordi Cuixart i compartint moltes coses amb ell, que hi hagi diferències no vol dir sempre que siguin batusses estèrils. I sí, hi ha una diferència estratègica claríssima en l'independentisme. Hi ha una part de l'independentisme que defensa que l'Estat està a punt de caure i, per tant, que cal buscar les contradiccions i evidenciar les debilitats perquè això tindrà un resultat. I existeix una altra part de l'independentisme que no ho veu igual, sense que això impliqui cap renúncia. També pretén avançar però fa una altra mirada estratègica. El que està passant al Parlament respon a això. El missatge d'ERC segurament és més complex i difícil d'explicar, i segurament hi ha altres relats que es poden imposar. L'independentisme ha crescut en la manera que ha apel·lat als problemes de la gent i ha proposat solucions.

"Sí, hi ha una diferència estratègica claríssima en l'independentisme"

- Per a algú que palpa la política local, un escenari electoral abans de les eleccions municipals del 2019, seria una bona o una mala notícia?

- Seria una molt mala notícia per al país. El Govern té projectes i propostes que són útils per a la ciutadania i és imperatiu, després del període de repressió vinculat al 155, aprofitar les eines per fer la feina que hem de fer. Dit això, si el bloqueig és constant i el clima resulta irrespirable per una simple discussió interna d'un espai polític, afrontem unes eleccions si això ens permet fer net i comptar-nos de veritat. No sent una opció desitjada, encara en trauríem alguna cosa positiva. L'opció és pèssima, però podria tenir una derivada bona.

Oriol Lladó exerceix com a regidor a Badalona i és diputat de Cultura de la Diputació de Barcelona. Foto: Adrià Costa